Bydgoszcz, dnia 18 września 2020 r.

KUJAWSKO-POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ W BYDGOSZCZY

NRB.8361.68.2020

Decyzja nr NRB-7/2020
o karze pieniężnej

Na podstawie art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (t. j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1895 ze zm.) w związku z art. 93 ust. 2 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy **wymierza** przedsiębiorcy działającemu pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowo – Produkcyjne „DUET" Jolanta Kucharska i Henryk Kaszuba Sp. J. z siedzibą przy ul. Kwiatowej 2, 77-300 Człuchów, karę pieniężną w kwocie **5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych)** z tytułu niewykonania obowiązków informacyjnych określonych w art. 37 ust. 4 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Uzasadnienie

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 06 - 07 sierpnia 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanego dalej *Wojewódzkim Inspektorem,* w Oddziale Spółki w Sępólnie Krajeńskim przy ul. Tartacznej 15, należącym do przedsiębiorcy działającego pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowo – Produkcyjne „DUET" Jolanta Kucharska i Henryk Kaszuba Sp. J. z siedzibą przy ul. Kwiatowej 2, 77-300 Człuchów, zwanego dalej *stroną*, sprawdzono m.in. czy ww. przedsiębiorca realizuje obowiązki informacyjne określone w art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1895 ze zm.), zwanej dalej *ustawą* lub *ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*. Przywołany przepis przewiduje, że dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy.

W wyniku kontroli, stwierdzono że w kontrolowanej jednostce nie uwidoczniono dla konsumentów informacji o:

- nieodpłatnym odbieraniu zużytego sprzęt pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony (art. 37 ust. 2 ustawy),
- obowiązku nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych przez dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m^2 (art. 37 ust. 3 ustawy).

Z powyższego wynika, że strona będąca dystrybutorem w rozumieniu art. 4 pkt 2 o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym naruszyła przepis art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Przebieg i ustalenia poczynione w toku kontroli zostały opisane w protokole kontroli sporządzonym w obecności pracownika strony - osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa i przez tą osobę podpisanym 07 sierpnia 2020 r. (nr akt kontroli NRB.8361.68.2020).

Zważywszy na fakt nieobecności osoby upoważnionej do reprezentowania strony oraz niewyznaczenie osoby upoważnionej do jej reprezentowania, 07 sierpnia 2020 r. wystosowano do strony pismo, doręczone 11 sierpnia 2020 r., informujące o przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie stronie przesłano protokół kontroli wraz z upoważnieniem do jej podjęcia i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Strona nie wniosła uwag do ww. protokołu kontroli.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy Wojewódzki Inspektor uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej z art. 91 pkt 25 ustawy, z tytułu niewykonania obowiązków informacyjnych określonych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W związku z powyższym, pismem z 20 sierpnia 2020 r., doręczonym 24 sierpnia 2020 r., Wojewódzki Inspektor zawiadomił stronę o wszczęciu powyższego postępowania administracyjnego. Jednocześnie poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *Kpa*, stronie biorącej udział w postępowaniu przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wyznaczył też stronie 10 - dniowy termin do realizacji tego uprawnienia, liczony od dnia doręczenia pisma zawiadamiającego o wszczęciu postępowania.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa do czynnego uczestnictwa w postępowaniu. 01 września 2020 r. stawił się w Wojewódzkim Inspektoracie Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanym dalej *Wojewódzkim Inspektoratem*, pełnomocnik strony z pisemnym pełnomocnictwem. Zgodnie z posiadanym upoważnieniem pełnomocnik dokonał przeglądu akt sprawy oraz sporządził ich kopie. 07 września 2020 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy wpłynęły wyjaśnienia strony dotyczące prowadzonego postępowania. W piśmie tym przedsiębiorca podniósł, że nie ponosi odpowiedzialności za brak wymaganej przepisami prawa informacji, argumentując to powierzeniem obowiązków z zakresu gospodarki odpadami firmie zewnętrznej specjalizującej się w ww. tematyce. W ocenie strony, dochowała ona należytej staranności, czego przejawem miało być podjęcie współpracy z rzeczonym przedsiębiorcą, który przed zapowiedzianą kontrolą dokonał stosownego przeglądu (wg twierdzenia strony nie wykazał on nieprawidłowości). Ponadto strona wskazała, że prowadzi „(…) sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego (…) w podstawowym zakresie m. in. elektronarzędzia, baterie, żarówki, w związku z czym w ogóle nie zdarzają się sytuacje zamawiania przez klientów (na usługę transportową) sprzętu (…) co umożliwiałoby realizację obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 2 ustawy". Strona podniosła również, że wszelkie uchybienia zostały przez nią niezwłocznie usunięte, co powinno zostać uwzględnione przez organ i stanowić okoliczność łagodzącą. W dalszej części pisma strona zaakcentowała, iż nie zlekceważyła obowiązków informacyjnych, bowiem te wynikające z art. 37 ust. 1 ustawy zostały przez nią spełnione, a jedynie czynnik ludzki zaważył na pojawieniu się wskazanych przez organ uchybień. Biorąc pod uwagę powyższą argumentację, strona wniosła o umorzenie postępowania z uwagi na wystąpienie przesłanek określonych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. W przypadku nieuznania powyższych przesłanek, strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f Kpa, w związku z częściowym dopełnieniem obowiązków ustawowych.

Wojewódzki Inspektor ustalił i stwierdził:

Bezspornym w ocenie Wojewódzkiego Inspektora jest fakt, iż strona będąca dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego, nie dopełniła ciążących na niej obowiązków wynikających z zapisu art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zgodnie z art. 4 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, za dystrybutora uważa się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt.

W myśl art. 37 ust. 1-4 ustawy:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (art. 37 ust. 1 ustawy),
- dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony (art. 37 ust. 2 ustawy),
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m^2 poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych (art. 37 ust. 3 ustawy),
- dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (art. 37 ust. 4 ustawy).

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż strona nie dopełniła ciążących na niej obowiązków informacyjnych.

Wojewódzki Inspektor, mając na uwadze przedstawiony wyżej stan prawny i faktyczny, ostatecznie zdecydował o nałożeniu na stronę kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Wymierzając karę Wojewódzki Inspektor miał na uwadze kryteria wskazane w art. 93 ust. 3 ustawy, uwzględnił zatem: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Oceniając **stopień szkodliwości naruszenia** Wojewódzki Inspektor uznał, że strona będąca dystrybutorem sprzętu uchybiła obowiązkowi umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o której mowa w art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Wojewódzki Inspektor rozważył argumenty strony przedstawione w piśmie z dnia 02 września 2020 r. (data doręczenia 07 września 2020 r.), stwierdził jednak, że materiał zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek wskazujących na konieczność zastosowania art. 93 ust. 4 ustawy oraz art. 189f Kpa. Materiał ten w pełni zaś potwierdził fakt naruszenia przepisów przez stronę. Strona nie przedłożyła w toku postępowania administracyjnego żadnych dowodów na istnienie okoliczności przemawiających za odstąpieniem od nałożenia na nią kary pieniężnej lub umorzeniem prowadzonego postępowania.

Zgodnie z zapisami art. 93 ust. 4 jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia

administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora bezsporne jest – i nie neguje tego również strona postępowania – że w dniu podjęcia kontroli w oddziale przedsiębiorcy, nie uwidoczniono wymaganych prawem informacji. W konsekwencji przedsiębiorca naruszył podstawowy akt prawny, ustanowiony w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o postępowaniu z zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

Twierdzenie strony jakoby winę za niedopełnienie obowiązków należałoby przypisać wyspecjalizowanej firmie zewnętrznej (z którą strona podjęła współpracę), w żaden sposób nie zmienia stanu faktycznego czy prawnego. Posiłkowanie się opinią firmy zewnętrznej nie zwalnia bowiem przedsiębiorcy z obowiązku znajomości prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności. Warte podkreślenia jest, że na tle orzecznictwa Sądu Najwyższego wielokrotnie została wypowiedziana teza, iż „jedną z naczelnych reguł prawnych jest, że nieznajomość prawa nie stanowi okoliczności, na którą można się powoływać w celu usprawiedliwienia niepodjęcia działań, od których norma prawna uzależnia określony skutek". Również Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 07 marca 1995 r., w sprawie o sygnaturze akt W 9/94, wskazał, że funkcjonowanie prawa, zwłaszcza w demokratycznym państwie prawnym, opiera się na założeniu, iż wszyscy adresaci obowiązującej normy prawnej - a więc zarówno podmioty obowiązane do jej przestrzegania, jak i organy powołane do jej stosowania - znają jej właściwą treść (tzw. fikcja powszechnej znajomości prawa) i że nikt nie może uchylić się od ujemnych skutków naruszenia tej normy na tej podstawie, że normy tej nie znał lub rozumiał ją opacznie (ignorantia iuris nocet)."

Nie sposób więc szukać zasadności w przedstawionych przez stronę okolicznościach wyjaśniających (wskazujących na niedopatrzenie innych podmiotów w zakresie wykonywanej przez nich działalności). W ocenie Wojewódzkiego Inspektora to na stronie ciążył obowiązek dochowania należytej staranności, o której mowa w art. 93 ust. 4 ustawy. Ustawodawca budując w stosunkach gospodarczych wzorzec należytej staranności nakazuje uwzględnić wyższe wymagania względem przedsiębiorcy, z uwagi na zawodowy charakter prowadzonej przez niego działalności. Uzasadnieniem dla takiego wzorca jest okoliczność, że działalność przedsiębiorcy, mająca charakter gospodarczy lub zawodowy, prowadzona jest w sposób ciągły, zorganizowany i powinna być oparta na szczególnych umiejętnościach i wiedzy. W przypadku profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące konkretne świadczenia. Chodzi więc o jego większą zapobiegliwość, rzetelność i dokładność w podejmowanych działaniach. Wzorzec starannego przedsiębiorcy działającego w profesjonalnym obrocie handlowym musi zatem także uwzględniać szczególną zdolność przewidywania skutków podejmowanych czynności oraz duże wymagania w zakresie jego wiedzy, w tym o obowiązujących przepisach.

W przedmiotowej sprawie prawodawca nie wymagał od przedsiębiorcy podjęcia dodatkowych kroków zmierzających do zatrudnienia wyspecjalizowanej kadry, a jedynie zaznajomienia się z przepisami i wywiązania się ze wszystkich ciążących na nim obowiązków. To strona postępowania zobligowana była do przestrzegania przepisów dotyczących obszaru wykonywanej przez nią działalności i winna była stosować się do dyspozycji art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Działania strony zgodnego z prawem w kontekście upowszechniania wiedzy i świadomości wymagała troska o ochronę interesów konsumentów, a także o ochronę środowiska naturalnego w zakresie dystrybucji sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w tym postępowania ze zużytym sprzętem. Fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, które stwierdzono w toku kontroli. Wojewódzki Inspektor nie znalazł więc podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w 93 ust. 4 ustawy oraz art. 189f Kpa nie zostały spełnione.

Uwzględniając **rodzaj naruszenia** Wojewódzki Inspektor ustalił, że stwierdzona nieprawidłowość polegała na niewykonaniu przez stronę obowiązku nałożonego na dystrybutora

sprzętu, tj. informowaniu konsumentów o możliwości nieodpłatnego odebrania zużytego sprzętu elektrycznego gospodarstwa domowego w przypadku:

a) gdy konsument dokonał zakupu w sklepie;
b) gdy rzeczony sprzęt był dostarczany do konsumenta;
c) gdy żaden z zewnętrznych wymiarów sprzętu nie przekracza 25 cm a w jednostce handlu detalicznego powierzchnia poświęcona sprzedaży sprzętu przeznaczonego do gospodarstw domowych wynosi co najmniej 400 m² sprzedaży.

Wszystkie te informacje muszą być podane obligatoryjnie i łącznie, nawet w przypadku gdy sklep nie dostarcza towarów do klienta, czy też powierzchnia jednostki handlu poświęcona sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest mniejsza niż 400 m².

Analizując okoliczności sprawy, Wojewódzki Inspektor miał na uwadze cel przyświecający ustawodawcy, a więc umożliwienie użytkownikom sprzętu zbycia w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Powyższa wiedza niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez: ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych, zwiększenie odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zmniejszenie negatywnego wpływu substancji niebezpiecznych obecnych w tym sprzęcie na środowisko naturalne i zdrowie ludzi.

Badając **zakres naruszenia** Wojewódzki Inspektor stwierdził, że strona uchybiła obowiązkom określonym w przepisach polskiego prawa w zakresie postępowania z zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest: ochrona środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub ograniczanie tych skutków oraz ogólnych skutków wykorzystania zasobów naturalnych, jak również poprawa efektywności ich wykorzystania.

Oceniając **okres trwania naruszenia** Wojewódzki Inspektor ustalił, że strona nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku w okresie co najmniej od dnia rozpoczęcia kontroli, tj. 06 sierpnia 2020 r. do dnia jej zakończenia, tj. 07 sierpnia 2020 r.

Przesłanka odwołująca się do **dotychczasowej działalności podmiotu** wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy. Ocena ta wykonywana jest w aspekcie relacji pomiędzy Wojewódzkim Inspektorem a podmiotem podlegającym ukaraniu. W aspekcie rozpatrywanej sprawy, Wojewódzki Inspektor zważył, że przebieg dotychczasowej działalności strony nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwsze stwierdzone naruszenie wymagań w zakresie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Należy podkreślić, że przedsiębiorca skorzystał z możliwości podjęcia działań wskazanych mu w trakcie kontroli przez inspektorów i uwidocznił przedmiotową informację. Jednakże działanie to podjęte zostało dopiero na skutek przeprowadzonej kontroli, nie może zatem stanowić okoliczności uzasadniającej odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej.

Trzeba jednoznacznie stwierdzić, że strona nie spełniła wskazanych w przepisie przesłanek, choć jako podmiot profesjonalny powinna wiedzieć, jakie ciążą na niej obowiązki informacyjne.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3.

Stosownie do art. 92 pkt 6 administracyjna kara pieniężna w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Biorąc pod uwagę opisane przesłanki, Wojewódzki Inspektor stwierdził, iż kara w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełnia swój skutek prewencyjny, mimo że wymierzono ją w minimalnej, dopuszczalnej prawem wysokości.

W związku z powyższym Wojewódzki Inspektor orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10, 85-020 Bydgoszcz.
2. Na podstawie art. 93 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (t. j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1895 ze zm.) karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr NBP O/O Bydgoszcz 25 1010 1078 0072 6922 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.
3. Stosownie do art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (t. j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1895 ze zm.) w sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Zastępca Kujawsko-Pomorskiego
Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej
Małgorzata Wenderlich

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowo
   Produkcyjne „DUET”
   Jolanta Kucharska
   Henryk Kaszuba Sp. J.
   ul. Kwiatowa 2
   77-300 Człuchów
   NIP: 8430005205
   REGON: 770691798
2. a/a